

قانون کاندیداتوری شهردار عوض شود

حواشی حضور انتخاباتی شهردار تهران در گفت‌وگو با ناصر امانی عضو شورای شهر

بازی‌های قدرت در قفقاز جنوبی

بررسی استمرار تنش میان آذربایجان و ارمنستان در گفت‌وگو با محمود شوری و حسن بهشتی‌پور

دکان تازه در بازار کساد

یادداشتی از سیدرضا صائمی در نقد راه‌اندازی گروه سینمایی فرهنگ

تداوم محدودیت‌های برق خسارت فولاد خوزستان را به یک میلیارد دلار می‌رساند

رجوع به صفحه ۳

سرمقاله

در ضرورت جایگاه کارشناسی

یکی از مهمترین ویژگی‌های اخلاقی آقای پزشک‌های صداقت‌آو و پرهیز از دروغ‌گویی است. این ویژگی در سیاست‌ورزی رسمی ایران بسیار کمیاب است. یکی از مسائلی که موجب بی‌اعتمادی مردم به دولت و شکاف میان آنان شده، همین رواج دروغ است. البته، برخی مسئولین دروغ نمی‌گویند، بلکه مطالب خلاف واقعیت را از روی بی‌اطلاعی و ناآگاهی می‌گفتند و وعده می‌دادند. ولی در هر حال، مردم آن را به حساب «فریبکاری آگاهانه» تلقی می‌کردند و این منشأ بدبینی و بی‌اعتمادی به آنان بود. با ذکر این دو نکته، باید به گفت‌وگوی دوشنبه‌شب آقای پزشک‌های درباره برنامه توسعه کشور پرداخت. برخی از علاقه‌مندان به ایشان چنین انتظار داشتند که در آغاز گفت‌وگوها شاهد گفت‌وگویی قوی‌تر و تعیین‌کننده‌تر باشند. به عبارتی دیگر، انتظارات از دکتر پزشک‌های در حد نظریه‌پرداز اقتصادی بود و به همین علت انتظارات خود را برآورد نشده دیدند. حتی اگر در مقایسه با نامزدهای دیگر از برتری برخوردار باشند، ولی طرفداران اصلاحات، بحق انتظارات بیشتری دارند؛ زیرا تجربه نشان داده که اصلاح امور کشور در حد دانش و تحلیل رقیب اصلاح‌گران نیست، به‌ویژه که رسماً علم و خصوصاً علم اقتصاد را مسخره می‌کنند و کارشناسان آنان کسانی هستند که ادعا دارند با یک میلیون تومان یک شغل ایجاد می‌کنند.

باین حال، باید به پرسش مهم توجه کرد: رئیس‌جمهور چه تخصصی باید داشته باشد؟ اقتصاددان؟ حقوقدان؟ کارشناس روابط بین‌الملل؟ پزشک؟ مهندس؟ متخصص امور مالی؟ و... در حقیقت، هیچ کدام از اینها لازمه تخصص رئیس‌جمهور نیست. چون اگر قرار به داشتن تخصص باشد، باید در اغلب موارد کارشناس باشد؛ چون رئیس‌جمهوری جامعه این امور است. ولی می‌دانیم که هیچ امکانی برای کارشناس شدن در همه این امور نیست. به همین دلیل، رؤسای‌جمهور نباید در امور کارشناسی و حرفه‌ای اظهار نظر کنند و باید آن را به کارشناسان مورد وثوق خود ارجاع دهند. ولی یکی از ویژگی‌های ایران وجود سیاستمداران «همه‌فن حریف» است. به‌سادگی، وعده ساخت میلیون‌ها واحد مسکونی می‌دهند، تورم را تکریمی می‌کنند، بدون اینکه به الزامات چنین وعده‌های غیرعلمی آشنا و متعهد باشند. یکی از نکاتی که آقای پزشک‌های باید دقت کند، عدم ورود به حوزه‌های تخصصی و ارجاع آن به کارشناسان مورد اعتماد و همسو با خود است تا همه یاد بگیرند که در چارچوب تعیین شده حرف بزنند. وظیفه سیاستمدار بسیج نیروها و جلب اعتماد آنان اعم از مردم و نخبگان برای پیشبرد اهداف ملی اعلام شده است.

شروع بی‌شعار

بررسی واکنش‌ها به نخستین مصاحبه تلویزیونی مسعود پزشک‌های

محمّد صالحی خواه گزارشگر هم‌میهن

گزارش انتخابات ۲۰۳۰-۲۰۲۵

اولین حضور تلویزیونی دو نفر از کاندیداهای جدی انتخابات چهاردهم، دوشنبه ۲۱ خرداد انجام شد. «صف اول» با حضور محمدباقر قالیباف روی آنتن رفت که ضبطی بود. طبق گفته مجری صف اول، این برنامه به مرور سوابق نامزدها می‌پردازد. اولین گفت‌وگوی ویژه خبری نیز با حضور مسعود پزشک‌های انجام شد. پزشک‌های در این حضور تلویزیونی در پاسخ به سوالات مجری برنامه، درباره لزوم توجه به نظرات کارشناسی در حوزه‌های مختلف، اصلاح امور، عمل به برنامه‌های تدوین شده، نقش مردم در حکمرانی و چند مسئله دیگر به اظهار نظر پرداخت. مصاحبه پزشک‌های مورد توجه رسانه‌ها، کاربران فضای مجازی و تحلیل‌گران قرار گرفت و نکات مثبت و منفی راجع به آن طرح شد. حمیدرضا جلابی‌پور، استاد جامعه‌شناسی دانشگاه تهران در تحلیل اولین حضور تلویزیونی پزشک‌های نوشت: «پزشک‌های در اولین گفت‌وگوی تلویزیونی در برنامه شبکه خبر به‌صورت مؤثر ظاهر نشد و انتظار این است که در برنامه‌های دیگر تلویزیونی مؤثرتر ظاهر شود، که به نظر می‌رسد اتفاق خواهد افتاد. اما چرا ضعف اولین مصاحبه پزشک‌های توسط بعضی تحلیل‌گران بیش از اندازه بزرگ شد؟ با دو توضیح پاسخ می‌دهم: اول اینکه عده‌ای از تحلیل‌گران واقعاً و به‌حق از وضع موجود همه‌جوره ناراحت هستند. آن‌ها برای برون‌رفت از این وضع کاری هم نمی‌توانند بکنند. بعد تلویحاً این ناراضیان دوست دارند بدون اینکه اسم آن را بیاورند، عملاً انتخابات از سوی مردم تحریم شود، تا شاید وضع از شدت خرابی، آن‌گاه تغییر کند (که خیالی که در خاورمیانه لغزنده غیر قابل دفاع است). حتی دوست دارند میزان مشارکت از انتخابات ۱۴۰۰ هم پایین‌تر بیاید. این ناراضیان ناگهان شاهد تأیید غیرمنتظره پزشک‌های (به‌عنوان یکی از نامزدهای ریاست‌جمهوری) از سوی شورای نگهبان شدند. تأییدی که انتخابات ۱۴۰۳ را رقابتی می‌کند و ممکن است صحنه مبارزه انتخاباتی کمی عوض شود و مشارکت مردم در انتخابات به بالای پنجاه و پنج درصد برسد، که این نکته ناراحت‌کننده برای آنان است.»

شود، که به نظر می‌رسد اتفاق خواهد افتاد. اما چرا ضعف اولین مصاحبه پزشک‌های توسط بعضی تحلیل‌گران بیش از اندازه بزرگ شد؟ با دو توضیح پاسخ می‌دهم: اول اینکه عده‌ای از تحلیل‌گران واقعاً و به‌حق از وضع موجود همه‌جوره ناراحت هستند. آن‌ها برای برون‌رفت از این وضع کاری هم نمی‌توانند بکنند. بعد تلویحاً این ناراضیان دوست دارند بدون اینکه اسم آن را بیاورند، عملاً انتخابات از سوی مردم تحریم شود، تا شاید وضع از شدت خرابی، آن‌گاه تغییر کند (که خیالی که در خاورمیانه لغزنده غیر قابل دفاع است). حتی دوست دارند میزان مشارکت از انتخابات ۱۴۰۰ هم پایین‌تر بیاید. این ناراضیان ناگهان شاهد تأیید غیرمنتظره پزشک‌های (به‌عنوان یکی از نامزدهای ریاست‌جمهوری) از سوی شورای نگهبان شدند. تأییدی که انتخابات ۱۴۰۳ را رقابتی می‌کند و ممکن است صحنه مبارزه انتخاباتی کمی عوض شود و مشارکت مردم در انتخابات به بالای پنجاه و پنج درصد برسد، که این نکته ناراحت‌کننده برای آنان است.

عباس عیدی روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی

انتخاب سخت رای دهندگان فضای جامعه در آستانه انتخابات در گفت‌وگو با حسن موسوی چلک و میرطاهر موسوی

مواضع اقتصادی نامزدهای نهایی

مواضع صریح پزشک‌های درباره بورس مورد توجه فعالان بازار سرمایه قرار گرفته است

ابهام و آشفتگی

مباحثه‌ای انتخاباتی با حضور تقی آزادارمکی، بیژن عبدالکریمی، سید جواد میری، احمدزید آبادی و کیومرث اشتریان

یادداشت سردبیر

اصلاح طلبی صادقانه

چرا پزشک‌های بودن دشوار است؟

محمد جواد روح

۱۵ سال بین دو ۲۲ خرداد فاصله بود. ۲۲ خرداد ۱۳۸۸ که محمود احمدی‌نژاد و میرحسین موسوی بر روی باسکول انتخابات ایستادند و یکی از سیاسی‌ترین روزهای تاریخ ایران پس از انقلاب را رقم زدند و ۲۲ خرداد ۱۴۰۳ که مسعود پزشک‌های نخستین مصاحبه تلویزیونی خود را در قامت کاندیدای ریاست‌جمهوری انجام داد. میان آن ۲۲ خرداد و این ۲۲ خرداد، هرچه ۱۵ سال فاصله بود؛ اما رنگ و بویی مشابه را از نمایندگان دیزروز و امروز اصلاح‌طلبان برای مخاطبان با خود دارد. رنگ و بویی از صراحت و صداقت. یکی در برابر مظهر بی‌انصافی که به جمله‌ای، کل تاریخ انقلاب و روحانیت و جریان‌های ریشه‌دار سیاسی را بر صندلی اتهام نشاند و کار را به جایی رساند که نخست‌وزیر امام، صبر را فرو گذارد و انگشت اشاره به سوی مجری نمایاند و فریاد سر داد: «من خودم یک نیروی انقلابی‌ام» و دیگر روز، فریاد «دروغ ممنوع» را بر زبان راند و از معجزه هزاره‌ای گفت که مستقیم به دوربین زل می‌زد و کذب می‌گفت. صادق بودن و سخن گفتن از انقلابی بودن در آن روزهای پرتلهاب ۱۳۸۸ هنوز چنین پژواک منفی در میان جامعه و نخبگان نداشت. همچنان که در جریان تبلیغات انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶، چهگرایان خط امام و کارگزاران سازندگی بوسترمنش به‌تصاویر رهبر فقید رهبر کنونی را منتشر می‌کردند و شعار «دروغ بر سه سید فاطمی/ خمینی و خامنه‌ای، خاتمی» را بر آن می‌نوشتند. امروز اما در ۲۲ خرداد ۱۴۰۳، سخن گفتن از ارزش‌ها، انقلاب و حتی اسلام دشوار است؛ چه رسد به ابراز همگرایی و همراهی با نظام. و در این میان، مسعود پزشک‌های که گویی بازمانده‌ای از نسل انقلابیون پنجاه‌هفتی است و اندیشه انقلابی و خویش را نیز وامدار امام‌علی و نهج‌البلاغه است، قصد ندارد خود را از آنچه بوده و هست، جدا کند و میان آنچه واقعاً می‌اندیشد، با آنچه می‌گوید، فاصله‌گذاری کند و «پزشک‌های در جلوت» را متمایز از «پزشک‌های در خلوت» برساند و چنین رویکردی، در این روزگار جعل و تحریف و دروغ کیمیاست؛ اگر نگویم با وارونگی ارزش‌ها و بازاری شدن نگرش‌ها، یک ضد ارزش است. سکه‌ای است بی‌مشتی، همچون بیدارشدگانی از خواب کف.

در دوران سیاستمدارانی که یک روز به رنگ توسعه‌گرایی درمی‌آیند و روز دیگر، حزب‌اللهی می‌شوند و زمانی، احیاگر اقتصاد رضاخانی؛ پزشک‌های بودن دشوار است.